

Brožák, Daniel, skladatel, houslista a hudební teoretik, narozen 13.4. 1947, Písek, zemřel 13.8. 2017, Leustetten (Německo).

Žil a tvořil v Döderholzen, později v Leustetten a přechodně i v Písku. Byl ovlivněný avantgardou, serialismem, aleatorikou a **všemi věcmi**, se kterými experimentovala Nová hudba. Studoval houslovou hru (V. Rejšek) a dirigování (Karel Fiala) na konzervatoři v Praze (1962–68). V té době se stal koncertním mistrem Pražského komorního studia. Zahraniční erudici nabyt na konzervatoři v Haagu.

V tomto městě studoval skladbu u Petera Sehata, instrumentaci u Luise Andriessena. Zabýval se i elektroakustickou hudbou, do které jej zasvětil Jan Boerman a základy **computerové** kompozice mu poskytl Gottfried Michael Koenig. Počáteční umělecký zájem věnoval Brožák Bachovým sonátám pro sólové housle. Dále se zabýval i skladateli, jako jsou Niccolò Paganini a Eugène Ysaÿe.

Daniel Brožák vypracoval teorii „intervalových tónin“ (1977), zásadně vycházející z temperovaného ladění a kompozičně modelované hudební matérie. Z této teorie vychází rozdělení do půltónových triád s inverzním komplementem (1, 2, 3 = 4, 5, 6). Systemizované archetypy tu nabývají grafickou podobu rotujících obrazců (trojúhelníků). Tento objev ovlivnil i tvorbu Zbyňka Vostřáka, který jeho řady používal ve svých pozdních dílech. Skladatel se zabýval i hudebním softwarem. Je autorem kompozičního programu Composer ACC. Nové estetické horizonty hudby přinášel Brožákův kompoziční program Isokwant, jehož prostřednictvím bylo možné simulovat mnohé stylové fáze hudebního umění. Tuto programovou verzi přepracoval do automatické softwarové fixe Isonaut 2, vyznačující se operační rychlostí, praktičností a všestranností.

Skladatel Daniel Brožák se vedle filmové a tradičně zaměřené hudby, zabýval zejména experimentální tvorbou, stejně jako kompozicí elektroakustickou a **computerovou** (*Yamaha kvartet č. 7*). Odborné školení si skladatel doplnil v Institutu pro sonologii v Utrechtu (u Gottfrieda Michaela Koeniga), a na Královské konzervatoři v Haagu (u Jana Boermana a Petra Schata). Skladatel si navíc rozšířil své znalosti, když působil v Amsterdamu na Stichting voor Electroinstrumentale Muziek. Brožák pracoval také s liturgickou tematikou, o čemž svědčí pozoruhodné opusy *Papež Jan Pavel II.*, a *Missa Pacis op. 35*. V roce 1993 zpracoval kompozičně progresivní *Quaternion op. 113*, vytvořený na podkladě **computerové hoprogramu Global**.

Byl činný i organizačně. Podílel se na založení Společnosti pro podporování Nové Hudby se sídlem v Salcburku s pobočkou v českých Pasekách u Temelína. Postavil na vlastní náklady Elektroakustické a computerové studio Společnosti Nové Hudby v Písku. Závažnou součástí skladatelovy kreativity, tvoří rovněž jeho přednášková aktivita. V srpnu roku 1993 vystoupil Brožák v Písku s podnětným referátem Xenofobie a současné umění, vysloveným u příležitosti semináře Umění a víra. Tvůrce se zabýval filozofickou kontemplací o postavení soudobého komponisty ve společnosti, kognitivní významostí tvorby, umělym a uměleckým, sociologickou estetičností, axiologickými otázkami hudebního umění.

Výběr z tvorby:

Memento (1973).
Rigorousum (1975).
Panychida za Dmitrije Šostakoviče (1975).
Tape compositions op. 6 (1976).
Crescendo, op. 14 (1977).
Interval Keys and Structural Harmony op. 14 (1977).
Promised op. 15 (1977).
Slunovrat op. 17 (1978).
Equinox op. 19 (1978).
Complete List of Interval Rows op. 31 (1983).
Composer op. 32 (1984).
Missa Pacis, op. 35 (1985).
Yamaha Quartet op. 36 (1985).
Patologie op. 100 (1991).
Havlovy dopisy Olze (1992).
Requiem op. 112 (1993).
Quaternion op. 113 (1993).
Nečas trhovců (1994).
Zvěřinec (1994).

I. Lexika

Kaduch, Miroslav: Česká a slovenská elektroakustická hudba 1964-1994 (Ostrava 1996).

II. Ostatní

<http://www.hisvoice.cz/cz/articles/detail/3476>

Lucie Kovářová